

استاندار خدابخش و فوتبال اردبیل

یکی از همکاران رسانه ای در جریان برگزاری رقابت های والیبال انتخابی جهان از استاندار اردبیل در ارتباط با وضعیت فوتبال و سرنوشت تاسف برانگیز نماینده آن در رقابت های لیگ سؤال کرد.

خدابخش با جواب خود آب سردی بر روی دست همه هواداران و علاقه مندان به فوتبال ریخت. آنها بعد از آن همه ناملايمات، کم محبتی ها و بی توجهی ها همچنان چشم امیدشان به مسؤولین و استاندار بوده تا شاید دلشان به رحم آید و چاره ای برای فوتبال اندیشه بکنند. متاسفانه استاندار به جای پاسخگویی و اعلام حمایت برای بالا بردن ضریب امیدواری در بین علاقه مندان به صراحت گفت که شهردار اردبیل با محدودیت منابع مالی مواجه است و باید برای فوتبال به دنبال حامی مالی گشت.

اگر فوتبال اردبیل توانی برای جذب حامی مالی داشت تا حال که این امر تحقق یافته بود. این شعاری بیش نیست. از سی سال قبل همه اش می شنویم که فوتبال اردبیل از نبود حامی مالی ضربه خورده است، حرف جدیدی نیست که استاندار بخواهد به آن اشاره کرده و وعده عملی شدن آن را بدهد. این نوع حرف زدن وعده سرخرمن است. فکر می کنند ورزشکاران و ورزشدوستان اردبیلی با سرنوشت و تاریخ شروع لیگ ها آشنایی ندارند که با این وعده ها دلخوش شوند؟

همانطوری که بارها اقدامات استاندار در ارتباط با زیر ساخت های مورد نیاز برای مسابقات مهمی چون والیبال را یادآوری کرده و همت وی در حمایت از اداره کل برای بازسازی ورزشگاه های شهید آسمانی و رضازاده را یادآوری کرده ایم ولی این بار باید گفت که موضعگیری این چنینی در قبال فوتبال و پاسخگو نبودن در مقابل خواست هواداران نوعی شانه خالی کردن از زیر بار مسؤولیت به نظر می رسد.

در شهرهایی که از نظر صنعت و تجارت حرفی برای گفتن ندارند دل بستن به سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش و فوتبال کاری بیهوده و عبث است. اگر دولتی ها و نهادها و بخش های وابسته به دولت

برای حمایت و تحت پوشش قرار دادن یک یا دو رشته ورزشی اقدام نمایند باید فاتحه فوتبال در این مناطق خوانده شود و پرونده امیدواری و عشق مردم برای همیشه بسته شود.

نجات فوتبال در هر منطقه به سرمایه گذاری و همت بخش خصوصی وابسته است. هیچکس نمی تواند منکر این امر بشود ولی وقتی در منطقه ای بخش خصوصی رغبتی برای سرمایه گذاری نداشته باشد تکلیف چیست؟ در مقطعی که بخش خصوصی در اردبیل برای فوتبال روی خوش نشان داده است تا به انتها نتوانسته اند دوام بیاورند و در نیمه راه عطای تیم داری را به لقایش بخشیده اند.

در حال حاضر زمزمه هایی به گوش می رسد که بتوان با سرمایه گذاری استان به میزان دو میلیارد ریال بار دیگر پای بخش خصوصی به فوتبال اردبیل باز شود. بدون در نظر گرفتن حاشیه ها و بیان صلاحیت بخش یاد شده به فعالیت دوباره در فوتبال استان آیا پرداخت این مبلغ، بار سنگینی بر دوش استان می باشد؟ اگر ریخت و پاش های معمولی و برخی هزینه های غیر ضروری انجام یافته را در نظر بگیریم آیا مبلغ یاد شده بسیار قابل توجه است؟

اگر استاندار و دیگر مسئولین و بخصوص شورای شهر مروری بر وظایف تعریف شده در قبال جوانان و آینده سازان و ایجاد شور و نشاط در جامعه داشته باشند برای تامین مبلغی که بتواند دوباره از استان نماینده ای در لیگ دسته دوم باشد نمی تواند کاری سخت و غیر ممکن باشد.

اگر همتی نباشد و مسئولین نظر مساعدی برای انجام یک کار نداشته باشند می توان بهانه های مختلفی را ردیف کرد. در هر صورت استاندار اردبیل اگر بخواهد می تواند در کمترین زمان ممکن مشکل خرید امتیاز تیم دسته دومی را حل کرده و شادی را به اردوی هواداران و علاقه مندان به فوتبال منطقه به ارمغان بیاورد و اگر پیدا کردن اسپانسر برای نجات فوتبال اردبیل نهایت برنامه باشد به این زودی ها امیدی نباید به حضور نماینده ای از استان در لیگ دو و یا یک فوتبال اردبیل داشت.